

zondag 25 januari 2026, 19:00 uur

Ps. 106: 1, 2

Ps. 100

LvdK 399: 1, 3

Markus 10: 35 - 45

Ps. 72: 1, 6, 10

Ps. 143: 10

LvdK 481: 1, 2, 4

Ps. 106: 1, 2

Looft nu den HEER, want Hij is goed,
die met zijn liefde ons ontmoet.

Zijn trouw houdt stand te allen tijde.

Wie prijst zijn daden woord voor woord?

Wie kan zijn heerlijkheid belijden?

Wie looft Hem zo dat elk het hoort?

Gelukkig zijn die Hij geleidt,
die leven in gerechtigheid.

Gedenk mij naar uw welbehagen.

Dat ik met heel mijn volk U dien,
met hen van voorspoed mag gewagen,
de zegen van uw erfdeel zien.

Ps. 100

Juicht Gode toe, bazuint en zingt.

Treedt nader tot gij Hem omringt,

gij aard' alom, zijn rijksofdom,

zult voor den Heer dienstvaardig zijn.

Roept uit met blijdschap: 'God is Hij.
Hij schiep ons, Hem behoren wij,
zijn volk, de schapen die Hij hoedt
en als beminden weidt en voedt.'

Treedt statig binnen door de poort.
Hier staat zijn troon, hier woont zijn Woord.
Heft hier voor God uw lofzang aan:
Gebenedijd zijn grote naam.

Want God is overstelpend goed,
die ons in vrede wonen doet.
Zijn goedheid is als morgendauw:
elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.

LvdK 399: 1, 3

Wij loven U, o God, belijden U als Heer.
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.
U zingen alle heemlen, serafs, machten, tronen,
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen:
Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen,
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren!

U, Vader, U zij lof op een verhoogde toon!
Lof en aanbidding zij uw eengeboren Zoon.
Lof zij uw Geest, die ons ten Trooster is gegeven,
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven.
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde;
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde!

Markus 10: 35 - 45

De zonen van Zebedeüs

35 En Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen naar Hem toe en zeiden: Meester, wij zouden willen dat U voor ons doet wat wij ook maar vragen.

36 En Hij zei tegen hen: Wat wilt u dat Ik voor u doe?

37 En zij zeiden tegen Hem: Geef ons dat wij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan Uw linker *hand*, in Uw heerlijkheid.

38 Maar Jezus zei tegen hen: U weet niet wat u vraagt. Kunt u de drinkbeker drinken die Ik drink, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word?

39 En zij zeiden tegen Hem: *Dat* kunnen wij. Maar Jezus zei tegen hen: De drinkbeker die Ik drink, zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden, 40 maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linker *hand* is niet aan Mij om te geven; maar *het zal gegeven worden* aan hen voor wie het bestemd is.

41 En toen de tien *anderen dit* hoorden, begonnen zij het Jakobus en Johannes zeer kwalijk te nemen.

42 Maar Jezus riep hen bij Zich en zei tegen hen: U weet dat zij die geacht worden leiders te zijn van de volken, heerschappij over hen voeren, en dat hun groten macht over hen uitoefenen.

43 Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u belangrijk wil worden, die moet uw dienaar zijn.

44 En wie van u de eerste zal willen worden, die moet dienaar van allen zijn.

45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven *a/s* losprijs voor velen.

Ps. 72: 1, 6, 10

Geef, HEER, den Koning Uwe rechten,
En Uw gerechtigheid
Aan 's Konings zoon om Uwe knechten
Te richten met beleid.
Dan zal Hij al Uw volk beheren,
Rechtvaardig, wijs en zacht;
En Uw ellendigen regeren;
Hun recht doen op hun klacht.

Ja, elk der vorsten zal zich buigen
En vallen voor Hem neer;
Al 't heidendom Zijn lof getuigen,
Dienstvaardig tot Zijn eer.
't Behoeftig volk, in hunne noden,
In hun ellend' en pijn,
Gans hulpeloos tot Hem gevloten,
Zal Hij ten redder zijn.

Dan zal, na zoveel gunstbewijzen,
't Gezegend heidendom
't Geluk van dezen Koning prijzen,
Die Davids troon beklom.
Geloofd zij God, dat eeuwig Wezen,
Bekleed met mogendheên;
De HEER, in Israël geprezen,
Doet wond'ren, Hij alleen.

Ps. 143: 10

Leer mij, o God van zaligheden,
Mijn leven in Uw dienst besteden;
Gij zijt mijn God, vat Gij mijn hand;
Uw goede Geest bestier' mijn schreden,
En leid' mij in een effen land.

LvdK 481: 1, 2, 4

O grote God die liefde zijt,
o Vader van ons leven,
vervul ons hart, dat wij altijd
ons aan uw liefde geven.
Laat ons het zout der aarde zijn,
het licht der wereld, klaar en rein.
Laat ons uw woord bewaren,
uw waarheid openbaren.

Maak ons volbrengers van dat woord,
getuigen van uw vrede,
dan gaat wie aarzelt met ons voort,
wie afdwaalt met ons mede.
Laat ons getrouw de weg begaan
tot allen die ons verre staan
en laat ons zonder vrezen
de minste willen wezen.

Wij danken U, o liefde groot,
dat Christus is gekomen.

Wij hebben in zijn stervensnood
uw diepste woord vernomen.

Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht
en het wordt overal volbracht
waar liefde wordt gegeven,
wij uit uw liefde leven.